І я гуцул, і ти гуцул,
Оба носим сердак куций,
Оба в лісі родилися,
У Черемші хрестилися,
З ведмедями жмурка грались,
Кресак волев обтикали, —
Та не знали, котров доля
Нас вирядить дорогою:
Чи лихою, чи доброю.
А в нас доля добра була.
За нас обох не забула,
Та хотіла нас панами
Постановити. Та, п'яна, —
Нас що мала у покої
Баранчики під ножиці,
Ще й німецькі небожиці,
І всадила! — Отаке-то
Наробила доля тота!
А хто винен?..